№ 18 Warszawa, dnia 30 czerwca 1924 r. Rok VI.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 1 złoty, z przesyłką zwyczajną 1 zł. 8 gr., poleconą 1 zł. 28 gr. Prenumerata kwartalna 5 złotych. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m. szpalty redakcyjnej 65 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji 148.03 tel. Administracji Nr. 276.29. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

OD ADMINISTRACJI.

Celem uniknięcia przerwy w dostarczaniu „Dz. Urzędowego", Administracja przypomina, iż czas odnowić prenumeratę za kwartał III—1924 r., która wynosi z przesyłką pocztową 5 zł.

Osobne przypomnienia rozsyłane nie będą.

TREŚĆ.

Podatki bezpośrednie.

406.

ROZPORZĄDZENIE
Prezydenta Rzeczypospolitej
z dnia 17 czerwca 1924 r.

o wymiarze i poborze państwowego podatku od nieruchomości w gminach miejskich oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich na rok 1924.

Na podstawie art. 25 ustawy z dnia 11 kwietnia 1924 r. o ochronie lokatorów (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 406) i na zasadzie art. 1 p. 4a) ustawy z dnia 11 stycznia 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i reformie walutowej (Dz. U. R. P. Nr.4 poz. 28) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 30 maja 1924 r. zarządzam co następuje:

Rozdział I.

Przedmiot podatku.

§ 1. Podatek państwowy od nieruchomości w gminach miejskich oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich pobiera się:

A. w gminach miejskich:

1) od domów mieszkalnych wraz z należącemi do nich zabudowaniami gospodarczemi, po-

dwórzami, ogrodami i sadami; od fabryk, teatrów, łaźni i wogóle od wszelkiego rodzaju budowli, położonych na gruntach miejskich, i

2) od placów, zajętych na przedsiębiorstwa handlowe i składy towarowe.

B. w gminach wiejskich:

od budynków o charakterze dochodowym lub zarobkowym, a nie związanych z produkcją rolną, zarówno od domów mieszkalnych, jak od budowli, przeznaczonych na pomieszczenie zakładów przemysłowych i handlowych.

Zwolnienia.

§ 2. Wolne są od podatku:

1) nieruchomości (§ 1), stanowiące własność państwa,

2) budynki, stanowiące własność prywatną stale i bezpłatnie zajmowane w całości na użytek państwa lub związków wymienionych w p. 3 niniejszego paragrafu,

3) nieruchomości lub ich części należące: do związków komunalnych oraz do prawnie uznanych instytucji i związków wyznaniowych, dobroczynnych, naukowych i oświatowych, o ile te nieruchomości lub ich części nie przynoszą dochodu przez oddanie ich w najem,

4) budynki, należące do kolei żelaznych prywatnych, o ile nie przynoszą dochodu przez oddawanie ich w najem,

5) nieruchomości lub części tychże, zwolnione od podatków na mocy ustawy z d. 22 września 1922 r. o ulgach dla nowowznoszonych budowli (Dz. U. R. P. Nr. 88 poz. 786),

6) nieruchomości w gminach miejskich i budynki w gminach wiejskich, gdy komorne względnie wartość czynszowa nieruchomości nie przekracza rocznie 25 złotych; dochód ten dla nieruchomości, podpadający pod przepisy o ochronie lokatorów, będzie obliczony według norm art. 6 ustawy o ochronie lokatorów zgodnie ze stawkami obowiązującemi w dniu 1 czerwca 1924 r.,

7) budynki z powodu ich złego stanu niezamieszkane, względnie nieużytkowane na zakład przemysłowy lub handlowy,

8) znajdujące się na gruntach gmin wiejskich domy mieszkalne, przeznaczone na mieszkania dla osób, prowadzących gospodarstwo rolne lub leśne w charakterze właścicieli względnie dzierżawców, dla rodzin i domowników tych osób, tudzież dla służby, oficjalistów i robotników, zatrudnionych w produkcji rolnej, względnie w przedsiębiorstwach, związanych z produkcją rolniczą,

9) położone na gruntach gmin wiejskich zabudowania przeznaczone na zakłady przemysłowe, związane z produkcją rolną, oraz na magazyny i składy dla przechowywania zapasów ziemiopłodów, produktów przemysłu rolnego, tudzież inwentarzy.

Nie korzystają jednak ze zwolnienia od podatku wszelkiego rodzaju budynki i pomieszczenia w całości lub w części wynajęte za czynszem bez jednoczesnego wydzierżawienia posiadłości gruntowych lub z wydzierżawieniem takiej tylko ilości gruntów, które nie nadają wynajętym budynkom i pomieszczeniom charakteru rolniczego.

Nie korzystają również z uwolnienia od podatku domy osób, nietrudniących się zawodowo rolnictwem i mieszkających w tych domach tylko sezonowo, chociażby przy budynkach znajdowała się pewna przestrzeń gruntu, przeznaczona dla produkcji rolniczej lub ogrodowniczej.

Podstawa wymiaru.

§ 3. Przy ustalaniu podstawy opodatkowania należy rozróżniać:

1) nieruchomości lub ich części, podlegające przepisom ustawy o ochronie lokatorów z dnia 11 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 406).

2) nieruchomości lub ich części, nie podlegające przepisom powyższej ustawy.

§ 4. Podstawę wymiaru podatku od nieruchomości, względnie od ich części oznaczonych w § 3 p. 1 stanowi ogólna suma komornego, ustalona w myśl art. 3 względnie w myśl art. 5 i 6, ustawy o ochronie lokatorów, z wyłączeniem opłat dodatkowych (art. 7 i 8 wspomnianej ustawy), względnie ustalona w taki sam sposób wartość czynszowa nieoddawanych w najem nieruchomości lub części.

§ 5. Podstawę wymiaru podatku od nieruchomości, względnie ich części, oznaczonych w § 3 p. 2 stanowi pełne umowne komorne (czynsz) lub pełna wartość czynszowa nieruchomości albo ich części, nieoddanych w najem.

§ 6. Jeśli za podstawę wymiaru podatku od pewnej kategorji niewynajmowanych nieruchomości (fabryk, teatrów, willi, łaźni i t. p.) nie może być przyjęta suma czynszu z powodu niemożności jej ustalenia, to wartość czynszową oblicza się w wysokości 5% od obiegowej wartości takiej nieruchomości. Wartość obiegową ustala się na zasadzie cen płaconych o miarodajnym okresie czasu za takie same lub podobne nieruchomości, położone w tej samej miejscowości i znajdujące się w analogicznych warunkach, ewentualnie przy pomocy rzeczoznawców.

Wysokość podatku.

§ 7. Podatek wynosi 20% sumy, stanowiącej podstawę wymiaru, obliczonej w myśl § 4, względnie §§ 5 lub 6 niniejszego rozporządzenia.

Rozdział II.

Wymiar podatku.

§ 8. Wymiar i pobór podatku od nieruchomości, znajdujących się na obszarze gmin miejskich dokonają zarządy tych gmin (magistrat, zwierzchność gminna), a od nieruchomości, znajdujących się poza obszarem gmin miejskich, wydziały powiatowe przy współudziale zarządu gmin wiejskich.

O ile w niniejszem rozporządzeniu jest mowa o gminach wiejskich należy przez nie rozumieć także wyłączone obszary dworskie w b. dzielnicy pruskiej.

§ 9. W terminie od 1 lipca do 15 sierpnia 1924 r. sporządzą magistraty, a dla wydziałów powiatowych — urzędy właściwych gmin, wyka-

zy nieruchomości podlegających podatkowi, zawierające dane niezbędne dla wymierzenia podatku.

§ 10. W szczególności w wykazach winny być wymienione wszystkie lokale i inne części nieruchomości z podaniem przeznaczenia lokalu (mieszkanie, sklep, fabryka, hotel i t. p.), tudzież ilości pokojów w każdym lokalu.

§ 11. Co do każdego lokalu względnie innej składowej części nieruchomości, które podlegają ustawie o ochronie lokatorów i były wynajmowane za czynszem w czerwcu 1914 r. należy podać wysokość komornego lub wartość czynszową z czerwca 1914 r. (podstawowe komorne).

§ 12. Podstawowe komorne ustalą magistraty na zasadzie akt, otrzymanych od urzędów (inspektoratów) skarbowych w myśl § 28 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu z dnia 29 kwietnia 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34 poz. 294), względnie na zasadzie posiadanych własnych akt wymiarowych podatku od nieruchomości albo podatku od lokatorów.

§ 13. Celem ustalenia wysokości komornego albo wartości czynszowej tych lokalów lub tych części składowych nieruchomości, które podlegają ustawie o ochronie lokatorów, lecz co do których nie można ustalić komornego względnie wartości czynszowej z czerwca 1914 r. lub tych, które nie podlegają przepisom o ochronie lokatorów—zawezwą urzędy gminne (magistraty) właścicieli do zeznania kwot komornego względnie wartości czynszowej i wyznaczą im odpowiedni po temu termin.

Po upływie terminu i niezależnie od tego, czy właściciel złożył zeznanie lub go nie złożył, określą zarządy gminne na podstawie ewentualnych zeznań właściciela i opinji dwóch rzeczoznawców wysokość podstawowego komornego względnie wartości czynszowej — jeśli chodzi o nieruchomości podlegające ustawie o ochronie lokatorów, — albo ustalą obecne umowne komorne względnie obecną czynszową wartość — jeśli chodzi o nieruchomości niepodlegające wspomnianej ustawie.

§ 14. Na rzeczoznawców należy powoływać osoby, z grona płatników podatku, należycie obznajmione ze stosunkami faktycznemi w gminie.

§ 15. Urzędy gminne, nie będące władzami wymiarowemi (§ 8 niniejszego rozporządzenia) winny wykazy, sporządzone w myśl §§ 10—13 niniejszego rozporządzenia przesłać wydziałowi powiatowemu w terminie do 15 sierpnia 1924 r.

§ 16. Władze wymiarowe (magistraty, wydziały powiatowe) winny zbadać wykazy, wyłączyć z opodatkowania nieruchomości względnie ich części wolne od podatku w myśl § 2 niniejszego rozporządzenia określić podstawę wymiaru zgodnie z postanowieniami § 4 względnie § 5 lub § 6 niniejszego rozporządzenia za okres od 1 czerwca do 1 lipca 1924 r. oraz za okresy: 1) od 1 lipca do 30 września 1924 r., 2) i od 1 października do 31 grudnia 1924 r., przerachować kwoty podane w walutach b. państw zaborczych na złote, zgodnie z art. 6 część 4 ustawy o ochronie lokatorów, a kwoty podane w markach polskich według relacji 1 złoty = 1.800.000 marek polskich i obliczyć podatek przypadający za każdy okres.

§ 17. Niezwłocznie po ukończeniu wymiaru winna władza wymiarowa rozesłać płatnikom nakazy płatnicze, w których należy podać podstawę wymiaru, wysokość podatku w złotych i terminy uiszczenia (§ 18) oraz objaśnienie o możności wniesienia rekursu.

Rozesłanie nakazów winno być ukończone w terminie do 15 września 1924 r.

O zakończeniu czynności rozesłania nakazów wywiesza się obwieszczenie w lokalu władzy wymiarowej, jakoteż w lokalach urzędowych gminnych, urzędów skarbowych, oraz w innych miejscach, stosownie do uznania władzy wymiarowej.

Terminy i miejsce płatności.

§ 18. Podatek obliczony należy wpłacić:

a) za okres od 1 czerwca do 30 września 1924 r. — najpóźniej do dnia 30 września 1924 r.

b) za okres od 1 października do 31 grudnia 1924 r. — najpóźniej do dnia 20 grudnia 1924 r.

Od kwot podatku, nieuiszczonych w przepisanych terminach płatności będą pobierane, oprócz odsetek za zwłokę, przewidzianych w art. 10 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 127 poz. 1044), kary za zwłokę w wysokości ½% podatku za każdy dzień zwłoki. Zaległe kwoty podatku wraz z ewentualnemi odsetkami i karami za zwłokę ściągają przymusowo magistraty bezpośrednio, a wydziały powiatowe także za pośrednictwem urzędów gminnych.

Podatek wymierzony w złotych (§ 17) należy uiścić w złotych do kasy magistratu względnie do kasy wydziału powiatowego.

Odwołanie.

§ 19. Od wymiaru podatku oznaczonego w nakazach płatniczych, przysługuje płatnikowi prawo odwołania się w terminie 14-dniowym od dnia następnego po doręczeniu nakazu płatniczego.

Odwołanie winno być wniesione do izby skarbowej za pośrednictwem władzy wymiarowej.

Odwołanie spóźnione pozostawia izba skarbowa bez rozpatrzenia.

Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia podatku w przepisanych terminach (§ 18).

§ 20. O ile odwołanie dotyczy tylko oczywistych omyłek w obliczeniu podstawy wymiaru lub podatku, prostuje je na skutek odwołania sama władza wymiarowa.

Inne odwołania rozstrzyga ostatecznie izba skarbowa, której winny być one przysłane przez władze wymiarowe wraz z niezbędnemi wyjaśnieniami (dowód doręczenia nakazu płatniczego, wyciąg z wykazu, opinja rzeczoznawców i t. p.) w ciągu miesiąca po wniesieniu odwołania.

Odwołania rozpatruje izba skarbowa przy współudziale przedstawiciela magistratu w siedzibie izby skarbowej i dwóch rzeczoznawców, wskazanych przez tenże magistrat.

Ulgi.

§ 21. Jeżeli wskutek pożaru, powodzi, lub innych nadzwyczajnych wydarzeń nastąpi całkowite lub częściowe zniszczenie nieruchomości, wtedy na prośbę płatnika, wniesioną w ciągu 30 dni po wypadku, umorzą podatek władze wymiarowe (§ 8) całkowicie lub częściowo stosownie do stopnia zniszczenia po dokonaniu sprawdzenia szkód na miejscu.

Rachunkowość.

§ 22. Władze wymiarowe i poborowe (§ 8 i § 18 część ostatnia) winny założyć i prowadzić wykazy a zarazem księgi biercze podatku i dzienniki przychodu według wzorów Nr. 1 do 3 dołączonych do niniejszego rozporządzenia.

Nakazy płatnicze (§ 17) mają być sporządzane według wzoru Nr. 4.

§ 23. W ciągu pięciu dni po upływie każdego miesiąca kalendarzowego winna władza wymiarowa zawiadamiać właściwy urząd skarbowy, (w większych miastach urząd skarbowy wyznaczony przez izbę skarbową), o kwotach przypisanego, odpisanego i uiszczonego podatku.

Wpływy z podatku wraz z oddzielnie wykazywanemi odsetkami i karami za zwłokę, winny kasy władz wymiarowych (§ 18 część ostatnia) przelewać do kas skarbowych z dołączeniem deklaracji płatniczych przynajmniej raz na dwa tygodnie. Kwity kasowe należy dołączyć do ksiąg bierczych (wzór Nr. 1 i 2).

§ 24. Naczelnicy urzędów skarbowych, względnie delegowani przez władzę skarbową urzędnicy skarbowi mają prawo i obowiązek dokonywania przynajmniej raz na miesiąc, kontroli rachunkowej i kasowej władz wymiarowych i ich kas (§§ 8 i18 część ostatnia).

§ 25. Za czynności związane z wymiarem, poborem i ściąganiem podatku przyznaje się władzom wymiarowym (§ 8) odszkodowanie w wysokości 5% sum wpłacanych Skarbowi Państwa z tytułu pobranego podatku oraz odsetek i kar za zwłokę.

Koszty i opłaty egzekucyjne z tytułu przymusowo ściągniętego podatku pobierają władze wymiarowe na rachunek własny.

§ 26. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1924 roku i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem Województwa Śląskiego.

Prezydent Rzeczypospolitej:

(—) S. Wojciechowski.

Prezes Rady Ministrów i Minister Skarbu:

(—) W. Grabski.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) Hübner.

(Dz. U. R. P. z dn. 21.VI 1924 r. Nr. 51, poz. 523).

WŁADZA WYMIAROWA

MAGISTRAT

m. ....

(str. 1). Wzór № 1.

do § 22 rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej poz. 523.

Okrąg policyjny ....

Dzielnica ....

Ulica (plac) ....

Nr. orjentacyjny ....

policyjny ....

Nr. spisowy ....

hipoteczny ....

DEKLARACJA

do wymiaru państwowego podatku od nieruchomości na 1924 r., należącej do

(nazwisko i imię względnie firma).

....

Nieruchomość powyższa obejmuje następujące budowle:

	Ilość bubynków	O ilu piętrach	Ilość wszystkich lokali
a) budynki murowane frontowe			
b) „ „ oficyny			
c) „ drewniane frontowe			
d) „ „ oficyny			
e) „ przemysłowe			
f) „ gospodarcze (stajnie wozownie składy). . . .			

Niezależnie od budowli i placu pod budowlami na nieruchomości

znajdują się:

Plac (podwórze), ogród, sad, park o przestrzeni . . . . mtr.²

Plac, przeznaczony na przedsiębiorstwo handlowe lub skład towarowy o przestrzeni . . . „

Objaśnienie dla właścicieli nieruchomości:

1) Formularz niniejszej deklaracji należy dokładnie wypełnić, podpisać i przedłożyć magistratowi najpóźniej do dnia 15 lipca 1924 roku.

2) Odrębną deklarację składa się z każdej własności (posiadłości) należącej do jednej lub kilku osób (firmy), lecz nieprzedzielonej zaułkiem, ulicą, placem lub cudzą własnością, ze szczegółowem wymienieniem wszystkich budynków oraz wyżej wymienionych niezabudowanych placów, ogrodów i sadów.

3) Deklaracje mają być składane przez właścicieli, użytkowników (dożywotników) lub ich prawnych zastępców.

4) W deklaracji — w rubryce 7) — należy dokładnie podać wysokość miesięcznego podstawowego komornego, płaconego w czerwcu 1914 roku. Natomiast z niewynajmowanej w czerwcu 1914 r. nieruchomości lub jej części winna być podana w rubr. 8 miesięczna wartość czynszowa według przeciętnych cen najmu z czerwca 1914 r. za podobne i w analogicznych warunkach znajdujące się nieruchomości, lokale, mieszkania lub pomieszczenia.

5) W razie odjęcia ogrodu lub placu, wynajętego jako przynależność mieszkania, a niepodlegającego ustawie o ochronie lokatorów, — podstawowe komorne ulega odpowiedniemu zmniejszeniu.

(str. 2).

Wypełnia właściciel nieruchomości										
№ lokalu, mieszkania lub pomieszczenia № parceli gruntowej (w porządku kolejnym)	Czy przedmiot podlega ustawie o ochronie lokatorów (tak, nie).	Położenie lokalu, mieszkania lub pomieszczenia (podziemie) suteryny parter, I, II itd. piętro, przestrzeń gruntu, placu.	Nazwisko imię i zawód lokatora wzgl. osoby najmującej lub użytkującej (firma przedsiębiorstwa)	Przeznaczenie lokalu — (placu) na mieszkanie, sklep, kinoteatr, bank, skład, warsztat, fabrykę itd., ogród owocowy, warzywny, skład, plac.	Ilość pokojów (ubikacji).	Wysokość miesięcznego komornego płaconego w czerwcu 1914 r.	Miesięczne komorne wg. przeciętnych cen z czerwca 1914 r. jeżeli przedmiot w czerwcu 1914 r. nie był wynajęty lub jeżeli ówczesne komorne było ze względu na specjalne warunki danego stosunku umownego widocznie wygórowane lub niskie.	Wartość obiegowa nieruchomości (par. 6 rozp. Prez. R. P.).	Pobierane komorne z wyłączeniem opłat dodatkowych za miesiąc czerwiec 1924 r.	Wartość czynszowa niewynajmowanego lokalu lub placu za miesiąc czerwiec 1924 r.
						*) w rublach, w koronnch austr. w markach niem.		w złotych		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

Podpis właściciela nieruchomości lub jego zastępcy.

(str. 3).

Wypełnia Magistrat									
Ustalone miesięczne komorne za czerwiec 1914 r. wzgl. wartość czynszowa za ten miesiąc	Kwoty podane w rubr. 12 przerachowane na złote	Wartość obiegowa nieruchomości	Podstawa wymiaru podatku t. j. ustalona wysokość komornego (czynszu) wzgl. wartości czynszowej za okres			Kwota podatku (20% sum podanych w rubr. 15, 16 i 17) za okres **)			UWAGA
			od 1 czerwca do 30 czerwca 1924 r.	od 1 lipca do 30 września 1924 r.	od 1 października do 31 grudnia 1924 r.	od 1 czerwca do 30 czerwca 1924 r.	od 1 lipca do 30 września 1924 r.	od 1 października do 31 grudnia 1924 r.	
w rublach w koronach austrjack. w markach niemieck.	w złotych								
12	13	14	15	16	17	18	19	20	21
Razem:									

*) Pozostawić wymienienie tej waluty, w której kwoty się podaje. Inne waluty przekreślić.

**) Zamiast wypełniać rubr. 18, 19 i 20 przy każdym lokalu można obliczyć podatek i wypełnić te rubryki przy zsumowaniu kwot w rubr. 15, 16 i 17 odnośnie danej nieruchomości względnie stronicy.

Przypis za okres		Umorzenie		Uiszczenie								Z końcem 1924 r.	
								Odsetek i kar za zwłokę					
od 1 czerwca do 30 września 1924 r. II i III kw.	od 1 października do 31 grudnia 1924 r. IV kw.	Na mocy jakiego rozporządzenia	za a) II i III kw. b) IV kw. kwota	Data i pozycja dziennika przychodu	podatku za II i III kw. kwota	Data i pozycja dziennika przychodu	podatku za IV kw. kwota	Data i pozycja dziennika przychodu	za II i III kw. kwota	Data i pozycja dziennika przychodu	za IV kw. kwota	Zaległość	Nadpłata (czerwono)
złotych			zł.		zł.		zł.		zł.		zł.	złotych	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

(str. 4).

Uwagi właściciela nieruchomości lub jego zastępcy:

WYPEŁNIA MAGISTRAT WZGL. KASA MAGISTRATU:

L I S T A B I E R C Z A — № K O L E J N Y ____

Państwowego podatku od całej nieruchomości wyszczególnionej na 1-szej stronie tego arkusza wierzchniego.

WŁADZA WYMIAROWA
WYDZIAŁ POWIATOWY
w ....

(Strona 1)

Wzór № 2
do par. 22 rozp. Prez. R. poz. 523

Nazwa: Urząd gminny w ....
Gminy wiejskiej ....
Wsi ....
Osady ....
Kolonji ....

W Y K A Z

sporządzony przez Urząd gminny — celem wymiaru państwowego podatku od niektórych budynków w gminach wiejskich na rok 1924, położonych w obrębie wyżej wymienionej gminy wiejskiej.

Objaśnienie dla Urzędu gminnego:

Formularz niniejszego wykazu winien Urząd gminny dokładnie wypełnić powyżej w nagłówku i wewnątrz w rubrykach 1 — 16.

Do wykazu tego mają Urzędy gminne wciągnąć wszystkie podlegające podatkowi:

1) domy mieszkalne i budynki wynajęte za czynszem w całości lub w części z wyłączeniem domów i budynków gospodarczych dzierżawionych wraz z gruntami,
2) niewynajęte za czynszem domy mieszkalne osób nietrudniących się zawodowo rolnictwem i mieszkających w tych domach tylko sezonowo,
3) niewynajęte za czynszem i niezwiązane z produkcją rolną lub leśną, domy mieszkalne, mające charakter mieszkania dla osób nietrudniących się zawodowo rolnictwem,
4) budynki handlowe i przemysłowe bez względu na to, czy znajdują się w użytkowaniu samych właścicieli, czy też są oddane innym osobom bezpłatnie lub wynajęte za czynszem z wyjątkiem budynków przemysłowych, związanych z produkcją rolniczą lub leśną. Do budowli handlowych i przemysłowych należące budynki uboczne pociąga się pod podatek łącznie z budynkiem głównym.

Wolne są od podatku te wyżej określone domy i budynki, których komorne (czynsz) względnie wartość czynszowa nie przekracza rocznie 25 złotych.

Celem dokładnego wypełnienia rubryk 2 — 12 winne Urzędy gminne wezwać właścicieli wyżej określonych przedmiotów podatkowych do pisemnego lub ustnego zeznania dokładnych dat, wymienionych w tych rubrykach. Brakujące zeznania sporządzają Urzędy gminne na podstawie znanych lub zasięgniętych wiadomości.

Urzędy gminne badają zeznane przez właścicieli daty i ustalają na podstawie opinji dwóch rzeczoznawców umówione komorne (czynsz najmu), względnie wartość czynszową wypełniając rubryki 13 — 16. Na rzeczoznawców należy powoływać osoby z grona płatników podatku, należycie obznajmione ze stosunkami faktycznemi w gminie.

W powyższym trybie wypełniony wykaz (wykazy) winny Urzędy gminne przesłać Wydziałowi powiatowemu w terminie do 31 lipca 1924 r.

(Strona 2)

Wypełnia Urząd gminny											
№ kolejny przedmiotu podatku *)	№ konskrypcyjny hipoteczny lub policyjny budynku o charakterze dochodowym lub zarobkowym, a nie związanego z produkcją rolną	Nazwa miejscowości, gminy wiejskiej, wsi, osady, kolonji, w której budynek jest położony	Nazwisko, imię i zawód właściciela budynku (firma przedsiębiorstwa)	Nazwisko, imię i zawód osoby (firmy) najmującej lub użytkującej	Opisanie budynku (murowany, drewniany, ilość pięter) oraz ilość pokojów (pomieszczeń)	Przeznaczenie budynku (dom mieszkalny, mieszkanie sezonowe osób nietrudniących się rolnictwem, zakład przemysłowy lub handlowy i t.p.)	Ilość pomieszczeń (pokojów) wynajmowanych lub bezpłatnie używanych przez właściciela lub inne osoby	Zeznanie właściciela			
								Wysokość umownego komornego wzgl. wartość czynszowa za okres		Roczna wartość czynszowa niewynajmowanego budynku lub jego części	
								od 1 czerwca do 30 czerwca 1924 r.	od 1 lipca do 31 grudnia 1924 r.	Wartość obiegowa budunku lub jego części	5% od obiegowej wartości obok w rubr. 11 podanej
								w mk. pol.		w złotych	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12

*) Gdyby budynek był wynajmowany przez dwóch lub więcej lokatorów, to należy wypełnić poziome linje pod jednym numerem kolejnym dla każdego lokatora z osobna.

(Strona 3)

Wypełnia Urząd gminny				Wypełnia Wydział Powiatowy						Uwaga
Ustalenie przez Urząd gminny po myśli §§ 13 i 14 rozp. Prez. R. P. odnośnie do rubr. 9, 10, 11 i 12 umownego komornego wzgl. wartości czynszowej				Podstawa wymiaru podatku, wzgl. przerachowane kwoty z rubr. 13 i 14 na złote (obliczone w rubr. 16 kwoty) za okres			Kwota podatku (20% sum podanych w rubr. 17, 18 i 19) za okres			
Wysokość umownego komornego wzgl. wartości czynszowej za okres		Roczna wartość czynszowa niewynajmowanego budynku lub jego części								
od 1 czerwca do 30 czerwca 1924 r.	od 1 lipca do 31 grudnia 1924 r.	Wartość obiegowa budynku lub jego części	5% od obiegowej wartości obok w rubr. 15 podanej	od 1 czerwca do 30 czerwca 1924 r.	od 1 lipca do 30 września 1924 r.	od 1 października do 31 grudnia 1924 r.	od 1 czerwca do 30 czerwca 1924 r.	od 1 lipca do 30 września 1924 r.	od 1 października do 31 grudnia 1924 r.	
w mark. polsk.		w złotych		w złotych						
13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23

(Strona 4)

LISTA BIERCZA

państw. podatku od budynków płatników wewnątrz tego arkusza wymienionych pod temi samemi Nr. kolejnemi.

№ kolejny przedmiotu podatku	Przypis za okres		Umorzenie		Uiszczenie								Z końcem 1924 r.	
									odsetek i kar za zwłokę					
	od 1 czerwca do 30 września 1924 r. II i III kwartał	od 1 października do 31 grudnia 1924 r. IV kwartał	Na mocy jakiego rozporządzenia	za a) II kw. i III kw. b) IV kw.	Data i pozycja dziennika przychodu	podatku za II i III kw.	Data i pozycja dziennika przychodu	podatku za IV kw.	Data i pozycja dziennika przychodu	za II i III kw.	Data i pozycja dziennika przychodu	za IV kw.	Zaległość	Nadpłata (czerwono)
				kwota		kwota		kwota		kwota		kwota		
	złotych			zł.		zł.		zł.		zł.		zł.	złotych	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15

Wzór № 3.
do § 22 rozp. Prez. R.
poz. 523.

Dziennik przychodu
państwowego podatku od nieruchomości (budynków)

№ kolejny	Pozycja (№ kolejny) listy wzgl. księgi bierczej	Nazwisko i imię płatnika	Kwota		Data wpłaty
			wpłaconego podatku	odsetek i kar za zwłokę	
			złotych		

WŁADZA WYMIAROWA:
MAGISTRAT w ....
Wydział powiatowy
w ....

Wzór № 4.
do § 22 rozp. Prez. R.
poz. 523.
№ kolejny księgi (listy) bierczej ....

Nakaz płatniczy
na państwowy podatek od nieruchomości w gminach miejskich oraz od niektórych budynków w gminach wiejskich na rok 1924.

z nieruchomości — budynku — placu (ogrodu) № hipoteczny / spisowy ....
należącej do (nazwisko i imię względnie firma) ....
....

Daty ustalone przez władzę wymiarową względnie Urząd gminny				Kwota podatku (20% sum podanych w rubr. 2, 3 i 4) za okres:		
Wartość obiegowa nieruchomości (budynku)	Podstawa wymiaru podatku określona po myśli par. par. 4, 5 i 6 rozp. Prez. R. z dnia 17 czerwca 1924 r. za okres:			od 1 czerwca do 30 czerwca 1924 r.	II kw. od 1 lipca do 30 września 1924 r. III kw.	od 1 października do 31 grudnia 1924 r. IV kw.
	od 1 czerwca do 30 czerwca 1924 r.	od 1 lipca do 30 września 1924 r.	od 1 października do 31 grudnia 1924 r.			
w złotych						
1	2	3	4	5	6	7

407.

OKÓLNIK L: D. P. O. 1266 II

w sprawie poboru podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę na obszasze b. dzielnic rosyjskiej i austrjackiej.

Do Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Biura Sejmu i Senatu, Prezydjum Rady Ministrów Najwyższej Izby Kontroli, wszystkich Ministerstw, Urzędu Likwidacyjnego, oraz Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, wreszcie Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego i Loterji Państwowej.

Na zasadzie art. 12 ustawy z dnia 10 stycznia 1924 r. w przedmiocie przepisów o państwowym podatku dochodowym, obowiązujących na całym obszarze Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 110), oraz na zasadzie Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dn. 12 kwietnia 1924 r. o podniesieniu stawek podatku dochodowego od dochodu z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 350) — Ministerstwo Skarbu zarządza, aby pobór podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę na obszarze b. dzielnic rosyjskiej i austrjackiej był w miesiącu lipcu 1924 r. dokonywany w dotychczasowym trybie, według skali, ustalonej dla potrąceń podatku w miesiącu maju 1924 r. okólnikiem Nr. 1 L: D. P. O. 489/II/24, a ogłoszonej w N-rze 96, „Monitora Polskiego“ z dnia 25 kwietnia 1924 r., poz. 267.

Warszawa, dnia 18 czerwca 1924 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Markowski*
Podsekretarz Stanu.

408.

OKÓLNIK Nr. D. P. O. 1266 II

w sprawie poboru podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę na obszarze województw wielkopolskiego, pomorskiego i górnośląskiej części województwa śląskiego.

Do Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Biura Sejmu i Senatu, Prezydjum Rady Ministrów Najwyższej Izby Kontroli, wszystkich Ministerstw, Urzędu Likwidacyjnego, oraz Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, wreszcie Generalnej Dyrekcji Monopolu Tytoniowego i Loterji Państwowej.

Na zasadzie art. 12 ustawy z dnia 10 stycznia 1924 r. w przedmiocie przepisów o państwowym podatku dochodowym, obowiązujących na całym obszarze Rzeczypospolitej (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 110), oraz na zasadzie Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dn. 12 kwietnia 1924 r. o podniesienie stawek podatku dochodowego od dochodu z uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 350) — Ministerstwo Skarbu zarządza, aby pobór podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę na obszarze województw wielkopolskiego, pomorskiego i górnośląskiej części województwa śląskiego był w miesiącu lipcu 1924 r. dokonany w dotychczasowym trybie, według skali, ustalonej dla potrąceń podatku w miesiącu maju 1924 r. okólnikiem Nr. 2 L: DPO. 489/II/24, a ogłoszonej w N-rze 97 Monitora Polskiego z dnia 26 kwietnia 1924 r.

Warszawa, dnia 18 czerwca 1924 r.

Za Ministra Skarbu:

(—) *Markowski*
Podsekretarz Stanu.

409.

OKÓLNIK Nr. 54.

w sprawie ustalenia obrotu za I półrocze 1924 r.

Do wszystkich Izb Skarbowych.

Przesyłając wzamian wzoru nakazu płatniczego na podatek przemysłowy, załączonego do okólnika Nr. 29 z dnia 14 stycznia 1924 r. L: DP. 156/III/24, nowy wzór nakazu płatniczego na podatek przemysłowy za I półrocze 1924 r. oraz odpis rozporządzenia Ministra Skarbu, które wkrótce będzie ogłoszone, poleca się jaknajspieszniej zarządzić we własnym zakresie działania nakład tego wzoru tylko w ilościach niezbędnych do wymiaru podatku przemysłowego za I półrocze 1924 r. dla wszystkich podległych Izbie Urzędów Skarbowych, jakoteż dla Oddziału Bilansowego Izby.

Przytem wyjaśnia się co następuje:

1) celem uproszczenia i ułatwienia prac nad wymiarem podatku przemysłowego za I półrocze 1924 r. zezwala się obliczać podatek na rzecz Skarbu Państwa i Związków samorządnych od łącznej sumy obrotu za całe pierwsze półrocze.

2) Podatek przemysłowy (od obrotu) za I półrocze 1924 r. ma być obliczony w złotych, a to zgodnie z postanowieniem § 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14 kwietnia 1924 r. o zmianie ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 351), przyczem przedsiębiorstwa obowiązane w myśl części pierwszej art. 56 ustawy do miesięcznych wpłat winny dokonać przeliczeń miesięcznych obrotów markowych (za pierwsze 4 miesiące 1924 r.) według postanowień § 2 załączonego rozporządzenia Ministra Skarbu.

3) inni płatnicy podatku przemysłowego, obowiązani do składania zeznań o obrocie (art. 52 i 54, część druga), a nieobowiązani natomiast do

miesięcznych wpłat podatku przemysłowego, oraz płatnicy należący do kategorji niższych, niż wskazane w ustępach 1 i 2 art. 52 powołanej ustawy— o ile złożą zeznania o obrocie — winni wykazać obroty w złotych, przeliczając obroty markowe na złote według przeciętnej wartości, oznaczonej w § 1 załączonego rozporządzenia Ministra Skarbu (1 zł. = 1.800.000 mk.).

4) Od tak obliczonego podatku za I półrocze 1924 r. potrąca się wpłaty uskutecznione przed wymiarem na poczet podatku od obrotu; nie należy potrącać:

a) kwot uiszczonych w formie przedpłaty przez nabycie świadectw przemysłowych na zasadzie art. 7 lit. a) i art. 23 ustawy z dnia 14 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 58, poz. 412);

b) dodatków oznaczonych w ostatniem zdaniu art. 8 ustęp 1 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. (Dz. U . R. P. Nr. 94, poz. 747) — a to w myśl postanowień art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 stycznia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 12 ,poz. 102).

Prace Komisji winny być prowadzone w ten sposób , by nakazy płatnicze na podatek przemysłowy za I półrocze 1924 r. były rozesłane najpóźniej do 15 września 1924 roku zgodnie z postanowiniami art. 78 ustawy.

W tymże terminie mają Izby Skarbowe uskutecznić wymiar podatku przemysłowego (od obrotu) dla przedsiębiorstw, wymienionych w części drugiej art. 54 ustawy z dnia 14 maja 1923 r.

Termin rozesłania nakazów płatniczych (15 września) winien być bezwględnie dotrzymany tak przez Urzędy Skarbowe (Inspektoraty Skarbowe), jak i przez Izby Skarbowe.

Panowie Dyrektorowie Izb Skarbowych zechcą rozciągnąć ze swej strony kontrolę nad akcją wymiarową i dopilnować ukończenia prac w wyznaczonym terminie.

Z uwagi na zbliżający się termin do składania zeznań o obrocie należy niezwłocznie podać do publicznej wiadomości za pomocą obwieszczeń i komunikatów prasowych przepisy dotyczące przeliczenia obrotów markowych na złote.

Warszawa, dnia 17 czerwca 1924 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) *Markowski*
Podsekretarz Stanu.

IZBA SKARBOWA

w......................

Urząd Skarbowy Podatków
i Opłat skarbowych

w......................

Okrąg wymiarowy (Komisja Szacunkowa) ....
Miasto lub gmina ....
Kasa Skarbowa w ....
Konto P. K. O. Nr. ....

NAKAZ PŁATNICZY Nr. (ks. bierczej)

na podatek przemysłowy za I półrocze 1924 r. obliczony w myśl przepisów Ustawy ....

z dnia 14 maja 1923 r. (Dz. U R. P. Nr. 58 poz. 412).

Imię i nazwisko płatnika, wzgl. nazwa lub firma:

Rodzaj zakładu, wzgl. przedsiębiorstwa lub zajęcia:

Miejsce wykonywania przedsiębiorstwa lub zajęcia wzgl. miejsce zamieszkania płatnika lub siedziba zarządu:

Obrót za I półrocze 1924 r. ustalony przez organ wymiarowy

zł. ....

	w złotych	
	Na rzecz związków samorządowych	Na rzecz Skarbu Państwa
Suma przypadającego podatku		
Potrąca się wpłaty uskutecznione przed wymiarem na poczet podatku		
Pozostaje do uiszczenia . .		

Powyższa suma winna być wpłacona do Kasy Skarbowej bezpośrednio lub za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności.

a) przez przedsiębiorstwa nieobowiązane do publiczngo składania sprawozdań oraz osoby wykonywujące zajęcia przemysłowe i wolne zajęcia zawodowe najpóźniej do dnia 15 października 1924 r.

b) przez przedsiębiorstwa obowiązane do publicznego składania rachunków w ciągu 8 dni po doręczeniu niniejszego nakazu.

Niewpłacone w powyższych terminach kwoty podatku będą ściągnięte przymusowo wraz z odsetkami za zwłokę w wysokości 2% miesięcznie i kosztami egzekucyjnemi; nadto niewpłacony w terminie podatek podwyższa się o 1/2% za każdy dzień zwłoki.

Od ustalonych sum obrotu i obliczonych kwot podatku mogą być w myśl art. 85 ustawy wnoszone odwołania do komisji odwoławczej za pośrednictwem tej władzy, która wymiaru dokonała:

a) przez przedsiębiorstwa nieobowiązane do publicznego składania sprawozdań oraz osoby wykonywujące zajęcia przemysłowe i wolne zajęcia zawodowe — od dnia 15 października 1924 r.

b) przez przedsiębiorstwa sprawozdawcze w ciągu dni 14, licząc od dnia następnego po doręczeniu niniejszego nakazu.

Wniesienie odwołania nie wstrzymuje obowiązku uiszczenia podatku w przepisanym terminie.

Zgodnie z postanowieniem art. 86 ustawy, prawo wniesienia odwołania nie przysługuje tym płatnikom, którzy byli obowiązani w myśl artykułów 52, 54 i 55 ustawy do złożenia zeznań o obrocie, zeznań tych jednak bądź wcale nie złożyli bądź też złożyli je po terminie.

Pokwitowanie odbioru:

Nakaz płatniczy Nr. .... na podatek przemysłowy za I półrocze 1924 otrzymałem ....

dnia .... 1924 r.

Podpisy: odbiorcy: .... doręczającego: ....

Opłaty stemplowe.

410

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu

z dnia 19 maja 1924 r.

w sprawie zastosowania złotego do opłat stemplowych od weksli.

Na podstawie art. 5 lit. b) ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 1044), §§ 10 i 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14 kwietnia 1924 r. o zmianie ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 34 poz. 351) oraz art. 18 ustawy z dnia 26 października 1921 r. o opłatach stemplowych od weksli (Dz. U. R. P. z 1922 r. Nr. 38 poz. 313) zarządza się co następuje:

§ 1. W miejsce tabeli opłat stemplowych od weksli, ustanowionej w art. 1 ustawy z dnia 26 października 1921 r. (Dz. U. R. P. z 1922 r. Nr. 38 poz. 313) w markach polskich, ustanawia się następującą tabelę w złotych:

Przy sumie weksla do złotych:	Stawka wynosi zł.	Stawka wynosi gr.
30		10
60		20
90		30
120		40
150		50
210		70
300	1	—
400	1	20
500	1	50
600	1	80
700	2	10
800	2	40
900	2	70
1000	3	—

Od każdego dalszego 1000 zł. przypada opłata w kwocie 3 zł., przyczem niecały 1.000 zł. liczy się za cały.

§ 2. Wymienioną w art. 1 ustępie czwartym powołanej ustawy o opłatach stemplowych od weksli i w § 2 rozporządzenia wykonawczego z dnia 13 maja 1922 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38 poz. 317) kwotę 500.000 mkp., określającą sumę weksla, wystawionego bez określenia kwoty długu (niewypełniony, weksel blanco), ostatnio ustaloną na 4.500.000.000 mkp. w § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 194) przelicza się na 2.500 zł.

§ 3. Kwoty kar pieniężnych, wymienione w art. 11 ustępie drugim powołanej ustawy o opłatach stemplowych od weksli, przelicza się:

a) kwotę 10.000 mk. na 13 zł.
b) kwotę 500.000 mk. na 650 zł.

§ 4. Oddzielnem rozporządzeniem Ministra Skarbu podane będą: opis i kategorje blankietów wekslowych złotowych.

§ 5. § 3 rozporządzenia z dnia 13 maja 1922 r. wydanego celem wykonania ustawy z dnia 26 października 1921 r. o opłatach stemplowych od weksli (Dz. U. R. P. z r. 1922 Nr. 38 poz. 317) otrzymuje brzmienie następujące:

„Sumy pieniężne, służące za podstawę obliczenia opłaty, wyrażone w walucie zagranicznej, przelicza się na walutę polską według przeciętnego kursu giełdy warszawskiej w dniu bezpośrednio poprzedzającym dzień, w którym powstał obowiązek uiszczenia opłaty; jeśliby kurs ten w chwili obliczenia opłaty nie był jeszcze znany, to można przyjąć kursprzeciętny o jeden dzień wcześniejszy. O ile w dniach tych nie było notowania, dokonuje się przeliczenia według kursu, ustalonego po raz ostatni w ciągu okresu sześciomiesięcznego, poprzedzającego dzień wskazany.

Jeśli w powyższym okresie nie było notowania, przyjmuje się wartość walut zagranicznych na podstawie wartości podanej przez obowiązanego do uiszczenia opłaty. Władza skarbowa może jednak zażądać od płatnika przedstawienia zaświadczenia jednej z giełd, czynnych w Rzeczypospolitej, że wartość podana równa się rzeczywistej, lub może ustalić tę wartość w drodze dochodzeń, przeprowadzonych z urzędu.

W przypadkach, przewidzianych w art. 1 ustęp trzeci i w art. 8 ustęp pierwszy punkt 2) ustawy, za dzień powstania obowiązku do uiszczenia opłaty, uważa się — w celu ustalenia wartości walut zagranicznych — dzień faktycznego uiszczenia opłaty; jeśli opłaty w ustawowym terminie ośmiodniowym nie uiszczono — ostatni dzień tego terminu.

Jeśli suma weksla wyrażona jest w markach polskich, to przelicza się ją na złote, dzieląc przez 1.800.000".

§ 6. Aż do dalszego zarządzenia wolno używać dotychczasowych blankietów wekslowych, w których suma opłaty jest wyrażona w markach polskich. W tym celu przelicza się sumę opłaty, ustaloną w złotych (§§ 1 i 2) na marki polskie, mnożąc przez 1.800.000 i zaokrąglając iloczyn — jeśli nie jest podzielny przez 10.000 — wzwyż na kwotę, która jest w ten sposób podzielna.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje na obszarze całej Rzeczypospolitej z wyjątkiem górnośląskiej części województwa śląskiego.

Minister Skarbu:
(—) W. Grabski.

Minister Sprawiedliwości:
(—) Wł. Wyganowski.

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) Hübner.

(Dz. U. R. P. z dn. 18.VI 1924 r. Nr. 50, poz. 513).

411.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 19 maja 1924 r.

w sprawie podwyższenia opłat stemplowych od weksli na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego i zastosowania złotego do tych opłat.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 134 poz. 1109) art. 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej o zmianie ustroju pieniężnego z dn. 14 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34 poz. 351) oraz § 30 niemieckiej ustawy o opłatach stemplowych od weksli w brzmieniu ogłoszenia z dnia 21 lipca 1909 r. (Dz. Pr. str. 825) zarządza się co następuje:

§ 1. Opłaty stemplowe od weksli, obowiązujące na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego, podwyższa się do wysokości, przewidzianej w ustawie z dnia 26 października 1921 r. o opłatach stemplowych od weksli (Dz. U. R. P. z 1922 r. Nr. 38 poz. 313) względnie w rozporządzeniu z dnia 19 maja 1924 r. w sprawie zastosowania złotego do opłat stemplowych od weksli (Dz. U. R. P. Nr. 50 poz. 513).

W tym celu § 3 niemieckiej ustawy o opłatach stemplowych od weksli w brzmieniu ogłoszenia z dnia 21 lipca 1909 r. (Dz. Pr. str. 825) zmieniony ustawą z dnia 26 lipca 1918 r. (Dz. Pr. str. 820) otrzymuje brzmienie następujące:

„Opłata stemplowa wynosi:

Przy sumie weksla do złotych:	Stawka wynosi zł.	gr
30		10
60		20
90		30
120		40
150		50
210		70
300	1	–
400	1	20
500	1	50
600	1	80
700	2	10
800	2	40
900	2	70
1000	3	—

Od dalszego 1000 zł. przypada opłata w kwocie 3 zł. przyczem niecały 1000 zł. liczy się za cały.

Gdy termin płatności weksla przypada później niż w trzy miesiące od daty wystawienia, albo gdy z weksla z oznaczonym terminem płatności, albo płatnego za okazaniem lub w pewien czas po okazaniu, nie przedstawiono do zapłaty z upływem trzech miesięcy od daty wystawienia, należy opłacić podwójną względnie ponowną stawkę.

Weksle wystawione bez określenia kwoty długu (niewypełnione, blanko weksle) opłaca się tak, jakoby opiewały na 2.500 zł. Najpóźniej w ciągu trzech dni po wpisaniu kwoty długu należy w drodze dopłaty uiścić się z całkowitej opłaty, przewidzianej niniejszą ustawą, o ile kwota długu przewyższa 2.500 zł.

Weksle, niezawierające daty wystawienia i płatności, względnie jednej z tych dat, opłaca się z góry dwukrotną stawką.

Weksel, wystawiony lub akceptowany przez Skarb Państwa albo instytucję państwową, opłacie stemplowej nie podlega".

§ 2. Kwoty kar pieniężnych, wymienionych w § 18 ustępie drugim powołanej niemieckiej ustawy, przelicza się:

a) kwotę 25 mk. niem. — na 30 zł.

b) kwotę 10.000 mk. niem. ustaloną ostatnio w § 2 p. 23 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 195) w kwocie 382.000.000 mk. na 210 zł.

§ 3. Kwotę kary pieniężnej, wymienioną w § 20 powołanej niemieckiej ustawy, ustaloną ostatnio w § 2 p. 23 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 lutego 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 19 poz. 195) w kwocie 382.000.000 mk. przelicza się na 210 zł.

§ 4. § 2 rozporządzenia wykonawczego do niemieckiej ustawy o opłatach stemplowych od weksli, ogłoszonego uchwałą Rady Związkowej z dnia 26 lipca 1909 r. (Zentralblatt für das Deutsche Reich str. 401) otrzymuje brzmienie następujące:

„Sumy pieniężne, służące za podstawę obliczenia opłaty, wyrażone w walucie zagranicznej, przelicza się na walutę polską według przeciętnego kursu giełdy warszawskiej w dniu bezpośrednio poprzedzającym dzień, w którym powstał obowiązek uiszczenia opłaty; jeśliby kurs ten w chwili obliczenia opłaty nie był jeszcze znany, to można przyjąć kurs przeciętny o jeden dzień wcześniejszy. O ile w dniach tych nie było notowania dokonywa się przeliczenia według kursu, ustalonego po raz ostatni w ciągu okresu sześciomiesięcznego, poprzedzającego dzień wskazany.

Jeśli w powyższym okresie nie było notowania, przyjmuje się wartość walut zagranicznych na podstawie wartości, podanej przez obowiązanego do uiszczenia opłaty. Władza skarbowa może jednak zażądać od płatnika przedstawienia zaświadczenia jednej z giełd czynnych w Rzeczypospolitej, że wartość podana równa się rzeczywistej, lub może ustalić tę wartość w drodze dochodzeń, przeprowadzonych z urzędu.

W przypadkach, przewidzianych w ustępach drugim i trzecim § 7 ustawy o opłatach stemplowych od weksli oraz w § 8 tejże ustawy, stosują się przepisy poprzednich ustępów niniejszego paragrafu, dotyczące dnia, w którym powstał obowiązek uiszczenia opłaty: do dnia w którym opłatę faktycznie uiszczono; w razie zaś nieuiszczenia opłaty w terminie ustawowym stosują się owe przepisy — do ostatniego dnia terminu ustawowego.

Jeśli suma weksla wyrażona jest w markach polskich, to przelicza się ją na złote, dzieląc przez 1.800.000".

§ 5. § 3 powołanego rozporządzenia wykonawczego otrzymuje brzmienie następujące:

„Opłaty stemplowe od weksli uiszcza się przez użycie urzędowych blankietów wekslowych lub ogólnych znaczków stemplowych.

Opis i kategorje blankietów wekslowych, w których suma opłaty wyrażoną jest w walucie złotej, podaje rozporządzenie oddzielne".

§ 6. Aż do dalszego zarządzenia wolno używać dotychczasowych blankietów wekslowych, w których suma opłaty jest wyrażona w markach polskich. W tym celu przelicza się sumę opłaty, ustaloną w złotych na marki polskie, mnożąc przez 1.800.000 i zaokrąglając iloczyn — jeśli nie jest podzielny przez 10.000 — wzwyż na kwotę, która jest w ten sposób podzielna.

§ 7. Ustęp ostatni § 7 ustawy niemieckiej o opłatach stemplowych od weksli jako niezgodny z § 3 rozporządzenia niniejszego, przestaje obowiązywać.

Uchyla się § 4 rozporządzenia wykonawczego z dnia 26 lipca 1909 r. (Zentralblatt für d. D. R. str. 401) oraz ustęp pierwszy § 10 i § 11 tegoż rozporządzenia.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dwa tygodnie po ogłoszeniu.

Minister Skarbu:
(—) W. Grabski.

(Dz. U. R. P. z dn. 18.VI 1924 r. Nr. 50, poz. 514).

412.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 maja 1924 r.

w przedmiocie blankietów wekslowych w walucie złotowej.

Na mocy art. 9 ustawy z dnia 26 października 1921 r. o opłatach stemplowych od weksli (Dz. U. R. P. z 1922 r. Nr. 38 poz. 313) oraz § 14 niemieckiej ustawy o opłatach stemplowych od weksli w brzmieniu ogłoszenia z d. 21 lipca 1909 r. (Dz. Pr. str. 825) zarządza się co następuje:

§ 1. Dnia 1 lipca 1924 roku wypuszcza się w obieg 24 kategorje urzędowych blankietów wekslowych wartości 10, 20, 30. 40, 50 i 70 groszy oraz 1, 1.20, 1.50, 1.80, 2.10, 2.40, 2.70, 3, 6, 9, 12, 15, 18, 21, 24, 27, 30 i 60 złotych.

Wszystkie wymienione kategorje blankietów wekslowych mają wymiar 28 × 11,5 cm. rysunek ich zaś wymiar 9,8 × 3,5 cm.

Rysunek blankietów wekslowych groszowych (kategorje od 1 do 6 włącznie) przedstawia kompozycję giloszową.

W górnem kole mieści się ustawowy orzeł biały, w dolnem cyfra „. . . . ." i napis „groszy".

Pośrodku na ciemnem tle widnieje napis „Opłata stemplowa" cyfra i napisy „gr. . . . . gr".

Po lewej stronie rysunku umieszczono tekst weksla pismem angielskiem „Cena „. . . . . ." gr. Blankiet przy sumie weksla do „. . . . ." złotych z terminem trzymiesięcznym".

Cyfry zmieniają się zależnie od wielkości sumy wekslowej i opłaty stemplowej.

Całość rysunku utrzymana w kolorze granatowym.

Rysunek siedmiu dalszych kategorji (wartości od 1 do 2.70 złotych włącznie) przedstawia kompozycję giloszową.

W górnem kole mieści się ustawowy orzeł biały, w dolnem cyfra „. . . . ." i napis „złotych".

Pośrodku na ciemnem tle widnieje napis: „Opłata stemplowa" cyfra i napisy „zł. . . . . zł."

Po lewej stronie rysunku umieszczono tekst weksla pismem angielskiem „Cena „. . . . . ." zł. Blankiet przy sumie weksla do „. . . . ." złotych z terminem trzymiesięcznym".

Cyfry zmieniają się zależnie od wielkości sumy wekslowej i opłaty stemplowej.

Całość rysunku utrzymana w kolorze granatowo-różowym.

Rysunek pozostałych jedenastu kategorji (wartości od 3 do 60 złotych włącznie) przedstawia kompozycję giloszową.

W górnem kole mieści się ustawowy orzeł biały, w dolnem cyfra „. . . . ." i napis „złotych".

Pośrodku na czerwonem tle widnieje napis: „Opłata stemplowa" cyfra i napisy: „zł. . . . zł."

Po lewej stronie rysunku umieszczono tekst weksla pismem angielskiem: „Cena „. . . . . ." zł. Blankiet przy sumie weksla do „. . . . ." złotych z terminem trzymiesięcznym".

Cyfry zmieniają się zależnie od wielkości sumy wekslowej i opłaty stemplowej.

Całość rysunku utrzymana w kolorze zielono-czerwonym.

§ 2. Począwszy od dnia 1 lipca 1924 r. opłat stemplowych od weksli nie można uiszczać przez użycie urzędowych blankietów wekslowych, których cena wyrażona jest w walucie markowej.

Przepisy o wymianie tych blankietów wydane zostaną równocześnie z przepisami o wymianie znaczków stemplowych w walucie markowej.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie dnia 1 lipca 1924 r. i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Minister Skarbu:
(—) W. Grabski.

(Dz. U. R. P. z dn. 18.VI 1924 r. Nr. 50, poz. 515).

413.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 7 czerwca 1924 r.

w przedmiocie zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 kwietnia 1924 r. w sprawie zastosowania złotego do opłat stemplowych oraz podatku giełdowego — na całym obszarze Państwa, z wyjątkiem górnośląskiej części województwa śląskiego.

Na podstawie § 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 14 kwietnia

1924 r. w przedmiocie zmiany ustroju pieniężnego (Dz. U. R. P. Nr. 34 poz. 351) zarządza się co następuje:

§ 1. § 4 punkt 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 kwietnia 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 36 poz. 392) otrzymuje brzmienie następujące:

„1) Podatek przewidziany w art. 11 wynosi od każdych pełnych lub zaczętych 10 zł., które stanowią podstawę wymiaru:

a) o ile przedmiotem umowy są papiery o stałem oprocentowaniu — po 1 gr.

b) co do akcji, udziałów w gwarectwach (kuksów) i innych papierów o niestałem oprocentowaniu — zasadniczo po 8 gr., a przy umowach, przewidzianych w art. 2 — po 4 gr.

Jeżeli jednak obaj kontrahenci wykonywają przedsiębiorstwo bankowe lub przedsiębiorstwo kantoru wymiany (art. 1) i mają zamieszkanie lub siedzibę w kraju to stawka wynosi: w przypadkach, przewidzianych w ustępie a) — 0,1 gr., w przypadkach zaś przewidzianych w ustępie b) — 0,5 gr.; w obu jednak przypadkach sumę podatku zaokrągla się wzwyż do pełnego grosza".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) W. Grabski.

(Dz. U. R. P. z dn. 21.VI 1924 r. Nr. 51, poz. 524).

414.

OBWIESZCZENIE

Ministra Skarbu

z dnia 20 czerwca 1924 r.

w przedmiocie znaczków stemplowych, opiewających na złote i grosze.

Z dniem 25 czerwca b. r. wypuszcza się w obieg znaczki stemplowe wartości 5 i 30 groszy. oraz 40 i 50 złotych, tudzież znaczki stemplowe nowego nakładu wartości 1, 2, 3, 5, 10 i 20 złotych, oraz 10, 20, 40 i 50 groszy.

Rysunek znaczków stemplowych groszowych (wymiar 20 × 30 mm.) przedstawia orła w tarczy, ozdobionej ornamentacją, nad którą znajdują się cyfry „. . . . ." i napis „Grosze".

Cyfry zmieniają się zależnie od wartości znaczka.

Pod tarczą umieszczono napis „Opłata Stemplowa".

Kolory znaczków:
5 groszy — czarny,
10 groszy — pomarańczowy,
20 groszy — zielony (jasny),
30 groszy — czerwony,
40 groszy — fioletowy, i
50 groszy — zielony (ciemny).

Rysunek znaczków stemplowych złotowych (wymiar 20 × 36 mm.) przedstawia orła w tarczy owalnej, po której bokach umieszczono ornamentację z liści ostu. Nad tarczą znajduje się napis „Opłata", pod nią „zł." cyfra „ . . . . . zł.".

Cyfry zmieniają się zależnie od wartości znaczka.

W dolnej części znaczka widnieje napis: „Stemplowa".

Kolory znaczków:

1 zł. — bronzowo-czerwony (jasny),
2 zł. — czerwono-fioletowy,
3 zł. — niebiesko-czerwony,
5 zł. — bronzowo-niebieski,
10 zł. — bronzowo-czerwony (ciemny),
20 zł. — zielono-żółty,
40 zł. — fioletowo-niebieski,
50 zł. — oliwkowo-zielony.

Przez wypuszczenie w obieg wymienionych znaczków nowego nakładu, znaczki stemplowe, opiewające na złote i grosze dawnego nakładu (patrz obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 25 kwietnia 1924 r. „Monitor Polski" z dnia 26-go kwietnia 1924 r. Nr. 97), nie tracą swej ważności.

Minister Skarbu:
w z. (—) *B. Markowski.*

Podatki konsumcyjne.

415.

KOMUNIKAT L: 6198 D .A. M. — W. a.

Ministerstwo Skarbu rozporządzeniem z dn. 29grudnia 1923 r. L: 12186/23 D. A. M. — W. a. przyznało rektyfikacji w Sawiczach, należącej do Bolesława Wendorfa prawa wolnego składu spirytusu.

Wspomniana rektyfikacja podlega Urzędowi Akc. i Mon. w Słonimie, Inspektoratowi w Baranowiczach; stały dozór Kontroli Skarbowej na miejscu; stacja pocztowa Snów pow. Nieświeskiego.

Warszawa dnia 14 czerwca 1924 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) Leśniowski
Vice-Dyrektor Departamentu.

Przepisy celne.

416.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 31 maja 1924 r.

w przedmiocie uzupełnienia oraz zmiany brzmienia niektórych paragrafów rozporządzenia Ministra Skarbu o postępowaniu celnem z dn. 13 grudnia 1920 r.

Na podstawie artykułu 21 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu o taryfie celnej z dn. 11 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 51 poz. 314) wprowadza się w niżej wymienionych paragrafach rozporządzenia Ministra Skarbu o postępowaniu celnem z dn. 13 grudnia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 11 z 1921 r. poz. 64) następujące zmiany:

§ 1. Punkt 3 ustępu c paragrafu 5 otrzymuje następujące brzmienie:

„liści, obierzyn i odpadków ziemniaczanych bez względu na kraj pochodzenia".

§ 2. Punkt 5 ustępu c paragrafu 5 otrzymuje następujące brzmienie:

„wszelkich etykiet, kapsli, korków, próżnych naczyń i t. p. z firmami zagranicznych producentów, o ile zostały dostarczone bez odpowiedniego towaru.

Wprowadzone jednocześnie z właściwym towarem etykiety, kapsle, korki, naczynia i t. p. z firmami zagranicznych producentów są wolne do przywozu w ilości odpowiadajacej ilości towaru.

Jeżeli zagraniczny towar był przywieziony wcześniej, urząd celny może przepuścić odnośne etykiety, kapsle, korki i t. p. po uprzedniem stwierdzeniu, że wprowadzony towar przybył bez nich.

Etykiety, naczynia i t. p. z firmami zagranicznemi producentów, adresowane bezpośrednio do urzędu patentowego R. P., podlegają przepuszczeniu bez żadnych zaświadczeń. W innych wypadkach przywozu etykiet, naczyń i t. p. celem rejestracji w urzędzie patentowym R. P. jest wymagane przedstawienie w urzędzie celnym odpowiedniego zaświadczenia urzędu patentowego R. P.".

§ 3. Punkt 5 paragrafu 6 a) przywóz—otrzymuje następujące brzmienie:

a) Przywóz wszelkiego rodzaju ziemniaków, niewyłączając sadzeniaków, zezwala się jedynie na zasadzie pozwolenia Ministerstwa Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa i Dóbr Państwowych przez upoważnione do odprawy ziemniaków kolejowe urzędy celne.

Ziemniaki winny być przywożone w nowych nieużywanych workach zaplombowanych przez nadawcę, lub też luzem w zaplombowanych wagonach.

Do każdej przesyłki winien nadawca dołączyć dwa egzemplarze zaświadczenia, wystawionego przez oficjalną służbę fitopatologiczną lub zakłady ochrony roślin kraju eksportującego, że ziemniaki są wolne od choroby raka ziemniaczanego (Synchytrium endobioticum, Perc).

b) Drzewka, krzewy, sadzonki i zrazy, nie wyłączając winorośli, mogą być wprowadzone przez upoważnione w tym celu kolejowe urzędy celne pod warunkiem zaopatrzenia przesyłki w dwa egzemplarze zaświadczenia oficjalnej służby fitopatologicznej lub też zakładów ochrony roślin kraju eksportującego, że dana przesyłka jest wolna od owadów i jajek filoksery (Phylloxera vastatrix Planch), oraz mszycy wełnistej (Schisoneura lanigera, Hausm), tudzież, iż zawartość przesyłki została wyprodukowana w zakładzie wolnym od obu tych szkodników.

c) Zaświadczenia wymienione powyżej winny być wystawione w jednym z następujących języków: polskim, francuskim, włoskim, angielskim lub niemieckim.

Dla niezbędnych potrzeb gospodarstw rolnych, przeciętych linią graniczną, mogą być wydane pozwolenia na przywóz ziemniaków i roślin drogą kołową pod warunkiem przedstawienia w urzędzie celnym zaświadczeń zdrowotnych wymienionych pod literą a i b:

Powolenia tego rodzaju będą wydawane przez dyrekcje ceł w porozumieniu z województwem, lub też przez upoważnione do tego urzędy celne.

Spis kolejowych urzedów celnych uprawnionych do odprawy ziemniaków, drzewek, krzewów, sadzonek i zrazów będzie ogłoszony oddzielnie.

d) Zdrowotność kłębów ziemniaczanych, roślin żywych i sadzonek może być sprawdzana w urzędach celnych przez rzeczoznawców, upoważnionych do tego przez Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

§ 4. Ustęp paragrafu 7 do poz. 5 otrzymuje następujące brzmienie:

a) na podstawie zaświadczenia zarządu właściwego monopolu lub też kierowników państwowych fabryk wytwarzających towary monopolowe, że przedmioty monopolu państwowego sprowadzone z zagranicy stanowią własność rządową i sa przeznaczone dla fabryk lub składów rządowych.

b) na podstawie zaświadczenia Ministerstwa Spraw Wojskowych, że sprowadzone z zagranicy przedmioty sa przeznaczone dla potrzeb armji.

§ 5. Wymieniona w końcowym ustępie do poz. 10 paragrafu 7 pod literą „a" (Dz. U. R. P. Nr. 3 z 1923 r. poz. 12) waga spirytualji i wina 150 gr. zamienia się na „200 gr.".

§ 6. Paragraf 29 otrzymuje następujące brzmienie:

„W wypadkach pobierania dodatkowej opłaty manipulacyjnej od towarów wolnych od cła, wartość tego rodzaju towarów, w razie braku odpowiednich dat od wysyłającego towar, ustala się według cen rynkowych.

Dołączony wykaz (załącznik III) zawiera za-

kres ulg, jakie przyznano dla niektórych towarów przy ich pisemnem zgłoszeniu.

Wykaz ten otrzymuje następujący nagłówek:

„Wykaz towarów z oznaczeniem dopuszczalnego braku niektórych bliższych określeń w fakturze przy pisemnem zgłoszeniu, który to brak nie pociąga za sobą wymiaru dodatkowej opłaty manipulacyjnej (akcydencji)“.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) W. Grabski.

(Dz. U. R. P. z dn. 18.VI 1924 r. Nr. 50, poz. 516).

417.

OKÓLNIK N. DC/3419/II/24.

w sprawie przedmiotów znalezionych w obrebie kolejowych stacji granicznych.

Do wszystkich Dyrekcji Ceł oraz Urzędów Celnych.

Na skutek porozumienia z Ministrem Kolei Żelaznych zarządza się, co następuje:

Wszystkie przedmioty znalezione bez właścicieli w obrębie kolejowych stacji granicznych winny być zgłoszone w urzędzie celnym, który rozstrzyga, czy dany przedmiot ma pozostać na przechowaniu w urzędzie celnym, czy też ma być przekazany zawiadowcy stacji. Przedmioty zatrzymane w urzędzie celnym mogą być wydane właścicielowi po zbadaniu okoliczności i przyczyn pozostawienia ich w obrębie stacji.

O ile zatrzymany przedmiot podlega opłacie celnej, a właściciel tegoż nie zgłosił się do urzędu celnego w terminie ustalonym dla przechowywania przesyłek celnych na sali rewizyjnej, przedmiot taki urząd celny sprzeda z licytacji na rzecz Skarbu.

W wypadkach zatrzymania przez Urząd celny znalezionych przedmiotów krajowych, zabronionych do wywozu bez osobnych pozwoleń, przedmioty takie przechowuje urząd celny w ciągu 90 dni. O ile w tym terminie nikt nie zgłosi się po odebranie zatrzymanych przedmiotów, należy sprzedać je z licytacji.

Celem kontroli przyjętych na przechowanie przedmiotów znalezionych urząd celny winien prowadzić osobny zapisek.

Warszawa, dnia 23 czerwca 1924 r.

Za Ministra Skarbu:
(—) Dzierzgowski
Dyrektor Departamentu Ceł.

Pożyczki państwowe.

418

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 31 maja 1924 r.

w przedmiocie ponownego losowania premji w dniu 1 lipca 1924 r.

Na podstawie § 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 31 stycznia 1924 r. w przedmiocie wypuszczenia serji I premjowej pożyczki dolarowej (Dz. U. R. P. Nr. 12, poz. 103) zarządza się co następuje:

§ 1. Premja w sumie 40.000 dolarów, która podczas losowania w dniu 1 kwietnia 1924 r. przypadła niesprzedanej obligacji Serji I premjowej pożyczki dolarowej, wylosowana będzie ponownie w dniu 1 lipca 1924 r.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) W. Grabski.

(Dz. U. R. P. z dn. 13.VI 1924 r. Nr. 49, poz. 497).

419

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 7 czerwca 1924 r.

w przedmiocie wypuszczenia 5% państwowej pożyczki konwersyjnej z r. 1924.

Na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 274) zarządza się co następuje:

§ 1. Z dniem 1 września 1924 r. wypuszcza się 5% państwową pożyczkę konwersyjną w obligacjach na okaziciela po 10, 50 i 100 złotych z podpisami Ministra Skarbu, dyrektora departamentu obrotu pieniężnego Ministerstwa Skarbu i komisji kontroli długów państwa oraz w świadectwach ułamkowych na okaziciela, opiewających na kwoty po 5, 3 i 1 złotym.

§ 2. Obligacje pożyczki konwersyjnej będą zaopatrzone w 40 kuponów płatnych półrocznie zdołu w dniach 2 stycznia i 1 lipca każdego roku za okazaniem właściwych kuponów. Pierwszy kupon będzie płatny w dniu 1 lipca 1925 r.

Każdy kupon będzie zaopatrzony podpisem Ministra Skarbu.

Świadectwa ułamkowe uprawniają ich posiadaczy do otrzymania obligacji pożyczki konwersyjnej za przedstawieniem takich świadectw na sumę 10 zł. lub na wielokrotność tej sumy.

§ 3. Wymianę świadectw ułamkowych na obligacje przeprowadza urząd pożyczek państwo-

wych w Warszawie oraz kasy skarbowe w Łodzi, Poznaniu, Lwowie, Krakowie i Wilnie. Przy wymianie wypłaca się zaległe i płatne już odsetki od 1 stycznia 1925 r.

§ 4. Pożyczka konwersyjna będzie umorzona do dnia 2 stycznia 1945 r. w 40 ratach półrocznych na 2 stycznia i 1 lipca każdego roku, począwszy od dnia 1 lipca 1925 r. według planu amortyzacyjnego, który zostanie ogłoszony w przeciągu miesiąca stycznia 1925 r.

Niewymienione świadectwa ułamkwe zostaną umorzone z ostatnią ratą umorzenia pożyczki.

Należność za takie świadectwa ułamkowe zostanie wypłacona wraz z wszystkiemi zaległemi odsetkami od 1 stycznia 1925 r.

§ 5. Pożyczka konwersyjna zostanie wydaną wyłącznie wzamian za zgłoszone w urzędzie pożyczek państwowych do dnia 1 stycznia 1925 r.:

1) asygnaty pożyczki państwowej z r. 1918 wypuszczonej na podstawie dekretu Rady Regencyjnej z dnia 30 października 1918 roku w sprawie wypuszczenia pożyczki państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 14 poz. 32) w stosunku 10 złotych w pożyczce konwersyjnej za wartość imienną 250 mkp., względnie 115 rubli ros., lub 350 koron austr. łącznie z procentami, należnemi od 1 listopada 1919 r., względnie od dnia 1 maja 1920 r.,

2) obligacje 5% długoterminowej pożyczki państwowej z r. 1920, wypuszczonej na podstawie ustawy z dnia 27 lutego 1920 r. w przedmiocie wypuszczenia 5% długoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z roku 1920 (Dz. U. R. P. Nr. 25 poz. 152) oraz obligacji 5% krótkoterminowej pożyczki państwowej z roku 1920 wypuszczonej na podstawie ustawy z 27 lutego 1920 r. w przedmiocie wypuszczenia 5% krótkoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 21 poz. 115), w stosunku 10 złotych w pożyczce konwersyjnej za wartość imienną 1000 marek polskich łącznie z wartością kuponu bieżącego na dzień 1 stycznia 1925 r. od tej wartości nominalnej.

3) obligacje 4% państwowej pożyczki premjowej z roku 1920 wypuszczonej na podstawie ustawy z dnia 16 lipca 1920 r. w przedmiocie 4% państwowej pożyczki premjowej (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 391), w stosunku 10 złotych za wartość imienną 5000 mkp. łącznie z wartością kuponu bieżącego na dzień 1 stycznia 1925 r. od tej wartości nominalnej.

Suma pożyczki konwersyjnej zostanie ustalona i ogłoszoną w przeciągu 30 dni po upływie terminu zgłoszeń obligacji pożyczek wymienionych w punktach 1—3 tego paragrafu t. j. po 1 stycznia 1925 r.

§ 6. Przy wymianie asygnat i obligacji pożyczek wymienionych w § 5 niniejszego rozporządzenia okaziciel tych asygnat lub obligacji, zaopatrzonych we wszystkie kupony, które w dniu 1 stycznia 1925 r. jeszcze nie będą płatne oraz kupon bieżący na dzień 1 stycznia 1925 r. względnie w razie braku tego kuponu w jeden z kuponów już płatnych, otrzyma wzamian za te obligacje, obligacje pożyczki konwersyjnej w stosunku oznaczonym w paragrafie 5 niniejszego rozporządzenia.

W razie gdyby przedstawione do wymiany asygnaty lub obligacje nie dały się wymienić w całości na obligacje pożyczki konwersyjnej i pozostałaby przez to reszta mniejsza od najmniejszego odcinka pożyczki konwersyjnej wówczas zostanie ta reszta albo wypłacona gotówką, albo zostanie za nią wydane świadectwo ułamkowe.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) W. Grabski.

(Dz. U. R. P. z dn. 18.VI 1924 r. Nr. 50, oz. 517).

Przepisy o instytucjach bankowych.

420.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 4 czerwca 1924 r.

w sprawie zmiany statutu Galicyjskiego Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego we Lwowie.

Na zasadzie ustawy z dnia 30 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 75, poz. 512) w przedmiocie udzielenia Radzie Ministrów pełnomocnictwa do wprowadzania zmian do statutów (ustaw) instytucji kredytowych zatwierdzonych w drodze ustawodawczej przez b. władze zaborcze,—Rada Ministrów zarządza co następuje:

§ 1. Poniżej przytoczone paragrafy statutu Galicyjskiego Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, ogłoszonego Najwyższym Patentem z dn. 3 listopada 1841 r. L. 569 zbiór austr. ust. sąd., zostają zmienione, a względnie uzupełnione i otrzymują brzmienie następujące:

„1. Towarzystwo Kredytowe Ziemskie we Lwowie (dawniej galicyjskie Towarzystwo Kredytowe Ziemskie, a pierwotnie galicyjski stanowy Instytut kredytowy) jest stowarzyszeniem właścicieli dóbr ziemskich w województwach: lwowskiem, krakowskiem, tarnopolskiem i stanisławowskiem i ma na celu dostarczanie im kapitałów pod warunkami umiarkowanymi przez wydawanie pożyczek w listach zastawnych na hipotekę ich majętności, pod wskazaną w § 12 gwarancją solidarną wszystkich właścicieli dóbr, którzy do Towarzystwa przystąpili.

Po § 8 powyżej powołanego statutu dodany zostaje nowy paragraf.

8 A. Poza pożyczkami wydawanemi w listach zastwnych, o typach w § 8 szczegółowo wymienionych, udzielać może Towarzystwo Kredytowe Ziemskie we Lwowie pożyczki w listach zastwnych, opiewających na złote w złocie, na

waluty obce i na waluty Rzeczypospolitej Polskiej każdocześnie w obiegu będące.

Pożyczki takie udzielane będą z zachowaniem ogólnych przepisów w §§ 6 do 11 statutu wyszczególnionych.

Warunki udzielania takich pożyczek i wydawania odpowiednich listów zastawnych, tudzież wzory tych listów zastawnych winny władze Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego przedłożyć Ministrowi Skarbu przed rozpoczęciem każdej nowej emisji do zatwierdzenia".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu:
(—) W. Grabski.

(Dz. U. R. P. z dn. 13.VI 1924 r. Nr. 49, poz. 496).

Skarbowość związków samorządowych.

421.

ROZPORZĄDZENIE
Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 17 czerwca 1924 r.

o obowiązku i sposobie pokrywania wydatków przez związki komunalne.

Na zasadzie art. 1 punkt. 4 b i art. 2 ustawy z dnia 11 stycznia 1924 r. o naprawie Skarbu Państwa i reformie walutowej (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 28) oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 4 czerwca 1924 roku zarządzam co następuje:

§ 1. Budżet związku komunalnego zakreśla granice gospodarki finansowej związku w roku obrachunkowym. Zarząd związku komunalnego obowiązany jest granic tych ściśle się trzymać.

Jeżeli w ciągu roku obrachunkowego zajdzie potrzeba wydatku nieprzewidzianego w budżecie lub przewidzianego w niewystarczajacej wysokości, to na uskutecznienie takiego wydatku organ uchwalający winien specjalnie zezwolić w budżecie dodatkowym i jednocześnie wskazać w nim środki pokrycia.

Gdy nieprzewidziany wydatek nie da się odroczyć bez szkody dla związku komunalnego lub gdy wynika z ustawowego obowiązku, zarząd związku może dokonać wydatku, ale jest obowiązany zawiadomić o tem reprezentację związku celem zatwierdzenia wydatku i sposobu jego pokrycia na najbliższem posiedzeniu.

§ 2. Zarząd związku komunalnego układa corocznie preliminarz budżetowy wszystkich dochodów i wydatków, spodziewanych w następnym roku obrachunkowym, i to w takim czasie, by mógł być rozpatrzony, uchwalony i zatwierdzony (art. 8) przed rozpoczęciem roku obrachunkowego.

Przynajmniej na 14 dni przed wniesieniem pod obrady reprezentacji związku komunalnego, należy preliminarz budżetowy wyłożyć na przeciąg jednego tygodnia celem przeglądania i wnoszenia zarzutów i spostrzeżeń przez zainteresowanych, których o tem zawiadomić należy publicznem ogłoszeniem.

Zainteresowanemi w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są płatnicy danin komunalnych.

§ 3. Preliminarz składa się:

a) z budżetu administracyjnego i

b) budżetu przedsiębiorstw komunalnych.

Budżet administracyjny obejmuje wydatki i dochody dotyczące administracji komunalnej oraz dochody czyste lub deficyty przedsiębiorstw komunalnych.

Budżety przedsiębiorstw komunalnych zawierają dochody i wydatki (plany finansowo-gospodarcze) każdego przedsiębiorstwa z osobna.

Zarówno w budżecie administracyjnym jak i w budżecie przedsiębiorstw komunalnych wydatki i dochody dzielą się na zwyczajne i nadzwyczajne.

§ 4. Jako dochody zwyczajne budżetu administracyjnego uważać należy:

a) przychody z majątku, z funduszów i fundacji należących do związku komunalnego i pozostających w jego administracji, oraz inne wpływy prywatno-prawne,

b) czysty zysk z przedsiębiorstw komunalnych,

c) wpływy z opłat administracyjnych i z opłat za korzystanie z urządzeń i zakładów komunalnych, oraz z dopłat na ich utrzymanie,

d) wpływy z danin komunalnych zaległych z poprzednich lat i z takich danin, które przypadają związkom z mocy samych ustaw a nie wymagają osobnych uchwał i statutów,

e) dotacje i należności przypadające od Państwa, lub innych związków samorządnych na podstawie tytułów publiczno-prawnych,

f) wpływy z innych regularnie powtarzających się przychodów,

g) przychody z podatków (samoistnych i dodatków do podatków państwowych), wpływających do kasy związku z mocy uchwał i statutów komunalnych bez względu na to, czy uchwały te i statuty podlegają zatwierdzeniu władzy nadzorczej, czy też nie podlegają. Jako podatki w znaczeniu niniejszego rozporządzenia należy uważać także specjalne opłaty drogowe.

Jako dochody zwyczajne przedsiębiorstw komunalnych należy uważać wpływy normalne z eksploatacji tych przedsiębiorstw.

Do dochodów nadzwyczajnych budżetu administracyjnego względnie budżetu przedsiębiorstw zalicza się wpływy ze sprzedaży i likwidacjimajątku komunalnego, wpływy z podatków inwestycyjnych, z dopłat na założenie i rekonstrukcję urządzeń i zakładów komunalnych, i wpływy z pożyczek długoterminowych oraz wpływy jednorazowe lub powtarzające się w nie-

regularnych odstępach czasu i wpływy przypadkowe.

§ 5. Do wydatków nadzwyczajnych winny być zaliczane wydatki nie związane z normalnym tokiem administracji lub eksploatacji przedsiębiorstw a w szczególności wydatki inwestycyjne t. j. wkłady mające dawać stały dochód lub podnieść trwale sprawność gospodarczą, wydatki na nowe budowle i na kupno maszyn i nieruchomości. Należą tu także wydatki na przedterminowe spłaty długów długoterminowych.

Wydatki na oprocentowanie i spłatę takich pożyczek według planu umorzenia zalicza się do wydatków zwyczajnych.

§ 6. Przy układaniu preliminarza budżetowego należy, oprócz przepisów dotyczących samego budżetowania, uwzględnić także przepisy już obowiązujące co do administracji majątku, funduszów, przedsiębiorstw i zakładów komunalnych co do dochodów i wydatków komunalnych jak również przepisy zawarte w § 7 niniejszego rozporządzenia.

§ 7. Wydatki nadzwyczajne mogą być dokonywane tylko wtedy, gdy istnieje możność ich pokrycia ze środków nadzwyczajnych, lub z nadwyżki dochodów zwyczajnych ponad potrzeby pokrycia wydatków zwyczajnych.

W braku takiego pokrycia należy tych wydatków zaniechać.

§ 8. Preliminarze budżetowe podlegają zatwierdzeniu władzy nadzorczej tylko o tyle, o ile zawierają pozycje przewidziane w § 4 ustęp pierwszy lit. g) lub takie pozycje, które opierać się winny na uchwałach podlegających zatwierdzeniu władzy nadzorczej.

Jeżeli budżet lub część jego podlega zatwierdzeniu, powinna władza nadzorcza dokonać zatwierdzenia w ciągu dni 30-tu, od dnia otrzymania preliminarza. O ile władzy nadzorczej nasuwa wątpliwość co do prawności lub celowości budżetu albo jego części winna w ciągu dni 30 żądać bliższych wyjaśnień lub dokonania zmian według uzasadnionego zlecenia, przy równoczesnem zatwierdzeniu tej części budżetu, która nie nasuwa wątpliwości.

Wykonanie części budżetu, co do których władza nadzorcza zażądała wyjaśnień lub zmian, może nastąpić dopiero po uznaniu złożonych wyjaśnień za niewystarczające lub po dokonaniu wymaganych zmian.

§ 9. Zarządy związków komunalnych obowiązane są prowadzić dokładną rachunkowość pobranych wpływów i dokonanych wydatków jak również zaległości poborowych i płatniczych.

Najpóźniej w ciągu 4 miesięcy po upływie roku obrachunkowego każdy zarząd związku komunalnego winien złożyć reprezentacji związku do rozpoznania sprawozdanie rachunkowe z wykonania budżetu oraz z wszelkich innych przychodów i rozchodów pozabudżetowych, celem uzyskania pokwitowania (uznania rachunku za rzetelny).

§ 10. Każdy związek komunalny jest obowiązany prowadzić księgę inwentarza majątku, która dawać powinna dokładny obraz czynnego i biernego stanu majątkowego z końcem roku obrachunkowego.

§ 11. Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu wyda bliższe przepisy:

a) co do formy, treści oraz sposobu prowadzenia księgi inwentarza majątkowego,

b) co do formy, sposobu i terminu sporządzania i uchwalania preliminarza budżetowego,

c) co do formy układania, sposobu i terminu przedłożenia sprawozdań rocznych, co do kontroli rachunkowej i uznania rachunków za rzetelne.

§ 12. Związki komunalne są obowiązane przedkładać za pośrednictwem swych władz nadzorczych Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Ministrowi Skarbu w sposób i w terminach, które przepisze rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skrabu, budżety lub zestawienia budżetów oraz perjodyczne tymczasowe zamknięcia rachunkowe z okresu bieżącego lub ich zestawienia.

Minister Spraw Wewnętrznych lub Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych może badać gospodarkę związków komunalnych przez własnych delegatów.

Delegaci mają prawo zasięgać informacji o działalności związków komunalnych, żądać udzielenia sobie ich uchwał i aktów dla zaznajomienia się z ich treścią, zwiedzać zakłady, urządzenia i przedsiębiorstwa komunalne, prowadzić dochodzenia na miejscu, dokonywać rewizji ksiąg i kas.

O ile Minister Skarbu na podstawie sprawozdań swoich delegatów lub na podstawie przedkładanych mu budżetów i zamknięć rachunkowych spostrzeże nieprawidłowości natury finansowej lub brak oszczędności w gospodarce związku komunalnego, to zawiadomi o nich Ministra Spraw Wewnętrznych celem wydania stosownych zarządzeń.

§ 13. Władzami nadzorczemi w myśl niniejszego rozporządzenia są władze wymienione w art. art. 36 i 37 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 747). Przepisy art. 38 do 41 powołanej ustawy mają także zastosowanie do postępowania władz nadzorczych na podstawie niniejszego rozporządzenia.

§ 14. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Ministrowi Skarbu.

Terminy wejścia w życie poszczególnych przepisów rozporządzenia określi Minister Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) S. Wojciechowski.

Prezes Rady Ministrów i Minister Skarbu:
(—) W. Grabski.

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) Hübner.

(Dz. U. R. P. z dn. 21. VI. 1924 r. Nr. 51 poz. 522).

Sprawy Spółdzielcze.

422.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

USTAWA

z dnia 28 maja 1924 r.

o rozciągnięciu na górnośląską część województwa śląskiego mocy obowiązującej ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach oraz ustaw późniejszych, dotyczących ruchu spółdzielczego.

Art. 1. Moc obowiązującą ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. Nr. 111 poz. 733), ustawy z dnia 4 grudnia 1923 r. w przedmiocie częściowej zmiany ustawy z dnia 29 października 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 135 poz. 1119) oraz ustawy z dnia 7 kwietnia 1922 r. o łączeniu się spółdzielni (Dz. U. R. P. Nr. 33 poz. 265) — rozciąga się na górnośląską część województwa śląskiego.

Art. 2. Ustanowiony w art. 117 ustawy z dnia 29 października 1920 r. o spółdzielniach termin dla uzgodnienia statutów dotychczasowych z przepisami ustawy o spółdzielniach przedłuża się dla górnośląskiej części województwa śląskiego do dnia 1 stycznia 1926 roku.

Art. 3. Wykonanie ustawy niniejszej, wydanej za zgodą Sejmu śląskiego, powierza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie w trzy miesiące po jej ogłoszeniu.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) S. Wojciechowski.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu:
(—) W. Grabski.

Minister Sprawiedliwości:
(—) Wł. Wyganowski.

(Dz. U. R. P. z dn. 18.VI 1924 r. Nr. 50, poz. 504).

Tłoczono czcionkami Drukarni Państwowej, Miodowa Nr. 22. Nr. 24991. 28-VI. 1924 r